

Damir Matijević rođen je u Offenbachu a. M. (Njemačka) 1970. godine. Nakon završene srednje škole COUO "Ruđer Bošković" i Fakulteta strojarstva i brodogradnje u Zagrebu, počinje raditi u "Končaru" - Sklopna postrojenja, u tehničkom uredu kao konstruktor, gdje radi i danas. Umjetničkom fotografijom bavi se više od dvadeset godina, a 2013. godine postaje i član Hrvatskog društva likovnih umjetnika u Zagrebu. Izlagao je do sada na dvije samostalne i više skupnih izložbi, a radovi su mu objavljeni u više stranih fotografskih časopisa. Živi i radi u Zagrebu.

Samostalne izložbe:

2016 - Galerija „Razvid“, Zaprešić
2014 - Galerija "Nasta Rojc", Bjelovar
2014 - Galerija "Vladimir Filakovac", Zagreb
2013 - Galerija „Siscia Obscura“, Sisak
2012 - Galerija Matice Hrvatske, Zagreb

Grupne izložbe

2015 - Galerija „Siscia Obscura“ - Sisak, Hrvatska
2015 - Meštrović, Paviljon Prsten Galerija, Zagreb
2015 - Galerija „Siscia Obscura“, Sisak, Hrvatska
2013 - Meštrović Paviljon Prsten Galerija - Zagreb, Hrvatska
2009 - 13th International photographic Salon, SIBIU, Rumunjska
2009 - 13th International photographic Salon, SIBIU, Rumunjska
2009 - Mali salon - Korzo, Rijeka, Hrvatska
2009 - Photodays festival - Rovinj, Hrvatska
1993 - Gallery Videotheatre, Zagreb, Hrvatska

Damir Matijević

ZAGREB NOĆU

15.1. - 10.2.2016.

GALERIJA

RAZVID

NAKLADNIK: Pučko otvoreno učilište Zaprešić • ZA NAKLADNIKA: Višnja Goljački • PREDGOVOR KATALOGA: Tonko Maroević
POSTAV IZLOŽBE: Galerija „Razvid“ • GRAFIČKO OBLIKOVANJE: Radius MM • TISAK: Uvez d.o.o. • NAKLADA: 100 kom.

OBASJANI ODBLJESKOM

Prizori Zagreba noću Damira Matijevića

Noću su, dakako, sve mačke crne, ali i svi predmeti, svi ambijenti, sve pojave dobrim su dijelom prekrivene mrakom i izgledaju ujednačenije, neutralnije, monotonije negoli pod dnevnom sunčevom rasvjetom. Ali noćni izvori svjetlosti, zauzvrat, pristrano se okupljaju i iz tame izvlače samo određene dijelove i pojedinačne oblike, stvarajući tako novu hijerarhiju značenja i važnosti osvijetljene stvari. A noćni prolaznik potom bira objekte koji ga više privlače i zanimaju, a ako je pritom i fotograf, snima i kadrira one prizore i situacije u kojima se dijalog svjetlosti i tame pokazuje znakovitim, gdje se iz dubine, čak bezdana, mraka, pomaljavu tragovi prema kojima ne možemo ostati ravnodušni. Damir Matijević je učestalo hodao noću dragim mu Zagrebom, znanim ulicama i trgovima, u raznim godišnjim dobima, te svojom kamerom hvatao zanimljive scene i situacije. Poput noćne leptirice posebno je bio privučen uličnim svjetiljkama, a poput uporna šetača naročito je hodočastio parkove i njihove spomeničke jezgre. Ali u njegov su kadar najradije upadali oni svjetlosni izvori koji su se morali izboriti za svoj status u konfrontaciji s obližnjim zidovima, što su im priječili rasp rostiranje, ili u konkurenciji sa stablima, što su im ritmizirala raspored. Među najuspjelije sekvence Matijevićevih noćnih zagrebulja svakako su snimci ujednačenih nizova uličnih lampiona, što se odrazuju u vodi ili se izmjenično prepliću s deblima i krošnjama. Posebno je zanimljiv Matijevićev odnos prema bljesku i obasjanju, što često silovito nadire u srce kadra, prijeteći čak da svojom difuznošću i raspršenošću relativizira zbiljske koordinate motiva. Pritom se prisjećamo kako je na prethodnoj izložbi preferirao upravo čvrste obrise i jasne prostorne odrednice, pravu geometriju prizora (uostalom, i naslov izložbe Zidovi, podovi, stupovi, svodovi svjedočio je naglašenu težnju za fiksiranjem arhitektonskih elemenata, vertikala i horizontala). Ovom je zgodom poželio tražiti baš suprotne efekte, umjesto statičkih dinamičke, umjesto linearnih mrljaste sastojke kadra. Naravno, razlika je i u samoj naravi ambijenta, a ne samo u dobi dana: snimci s ranije izložbe nastali su na jugu i u tijesnim ambijentima u koje je sunce prodiralo, dok su kadrovi Zagreba noću, naravno, uhvaćeni u sjevernjačkoj atmosferi i osvijetljeni umjetnim svjetlom što se koncentrično rasprostire po širinama i prodolima prostora. Možda je pokoji put Matijević poželio i u Zagrebu naći jače geometrijsko uporište, određenije perspektivne planove. Prizor s kolodvora ima naglašenu centričnost i usmjerenost prema točki u kojoj se sijeku dijagonale pobočnih strana; prizor s blistavim tramvajskim tračnicama i svijetlom trakom prolaska vozila također ima čvrsto "crtovlje", a neonskim cijevima uokvireno pročelje "Elektre" tvori jaki naglasak iskošena pravokutnika. Ali u većini radova dominira mekoća i blagost svjetla što miluje okolni zrak i nježno klizi po površinama što je prisno odrazuju.

Tonko Maroević

